

W N I O S E K

o przyznanie nagrody państwowej za wybitne osiągnięcia
w twórczości aktorskiej

z uwzględnieniem całokształtu działalności artystycznej

Halina GRYGLASZEWSKA

Urodzona 13.VI.1917 r. w Charkowie

Aktorka, reżyser, profesor PWST

Miejsce zamieszkania : Kraków, ul. Miodowa 24^a m. 10

Miejsce pracy : Teatr im. J. Słowackiego, Kraków, pl. Sw. Ducha 1

Nagrody i odznaczenia : Złoty Krzyż Zasługi /1956 r./, kilkakrotne nagrody Ministra Kultury i Sztuki, Medal X-lecia PRL, Odznaka 1000-lecia, Odznaka m. Kielc i Krakowa

Ogólna charakterystyka

Halina Gryglaszewska, zasłużona i wybitnie uzdolniona artystka teatru, ma w swoim dorobku twórczym zarówno kreacje aktorskie, jak też prace reżyserskie i osiągnięcia pedagogiczne /wykładowca od roku 1949, członek Rady Wyższego Szkolnictwa Artystycznego MKiSzt/ Studia aktorskie ukończyła w krakowskiej PWST w roku 1947, tu też uzyskała w roku 1960 dyplom reżyserski. Debiutowała w kieleckim Teatrze im. S. Żeromskiego, pracowała w Teatrze Rozmaitości w Krakowie, obecnie związana jest z zespołem Teatru im. J. Słowackiego.

Aktorstwo Haliny Gryglaszewskiej charakteryzuje się znaczną gamę odcieni psychologicznych różnych postaci i charakterów - od demonicznie łagodnej Wariatki z Chailot, zalęknionej pani Peters z dramatu Hauptmanna i ławowiernej wdowy z "Kruków" do gorzko przegrywającej swoje życie "assy Żeleznowej, oschłej i amoralnej. Krytycy zwracają uwagę na styl gry tej wybitnej aktorki godzącej dyscyplinę formy z siłą namiętności wymieniając jako najwybitniejsze jej role m.in. : Martę w "Rozdrożu miłości", Dziewkę w "Klątwie", Annę w "Inżynierze Sabie", Edytę w "Seansie", Balladynę, Gertrudę w "Hamlecie", Liesel w "Niemcach", Chimenę w "Cydzie", a wśród wybitnych kreacji telewizyjnych m.in. rolę Bony w "Barbarze Radziwił-

ównie"/ nagroda na II Telewizyjnym Festiwalu Teatrów Dramatycznych /

Po krakowskiej premierze "Lilly Wenedy" w roku 1973, w której Halina Gryglaszewska kreowała postać Gwinony, recenzent "Życia Literackiego" napisał: "Złożyły się na tę postać różne doświadczenia / m.in. Wassa Żeleznowa /, ale jakże podniesiona do wymagań Słowackiego! Głos, spojrzenie, szkic gestu - zawsze w służbie podtekstów, które aż rozsadzały materiał roli, Kreacja mistrzowska!" Inny natomiast recenzent podsumowując dotychczasowy dorobek Haliny Gryglaszewskiej stwierdził m.in.: "na scenach Krakowa Gryglaszewska stworzyła w ciągu kilkunastu lat wiele kreacji zaliczanych do najwybitniejszych w dziejach powojennego teatru"

Wykaz prac reżyserskich

M. Maeterlinck	"Ptak"	T. Żeromskiego, Kielce	1959 r.
M. Bułhakow	"Ucieczka"		1959 r.
W. Szekspir	"Makbet"		1960 r.
wg. G. Maupassanta	"Baryłeczka"		1960 r.
L. Holberg	"Spioch"		1960 r.
T. H. Kański	"Soc"		1960 r.
F. i P. Schönthan	"Porwanie Sabineek"	T. Osterwy, Gorzów	1960 r.
R. Rose, H. Budjuchn	"Dwunastu gniewnych ludzi"	Kielce	1961 r.
M. Regnier	"Łowcy głów"		1961 r.
G. Goldoni	"Zakochani"	T. Słowackiego, Kraków	1962 r.
J. Kilty	"Kochany kłamca"		1962 r.
J. Słowacki	"Fantazy"		1963 r.
wg. L. Tołstoja	"Wojna i pokój"	T. Rozmaitości, Kraków	1963 r.
A. Feliński	"Barbara Radziwiłłówna"		1964 r.
W. Szekspir	"Romeo i Julia"		1965 r.
M. Camoletti	"Latające narzeczone"		1965 r.
B. Brecht	"Strach i nędza III Rzeszy"		1966 r.
F. Hochwälder	"Maliniarz"		1967 r.
M. Chase	"Harvey"		1967 r.
I. Ilf, E. Pietrow	"Dwanaście krzeseł"		1967 r.

P. Corneille "Cyd" T. Rozmaitości, Kraków 1968 r.
M. Bułhakow "Ucieczka" 1969 r.

Wykaz ról od sezonu 1972/73

Z. Nałkowska	"Dom kobiet"	Julia Czerwińska	1972 r.
E. Bryll	"Co się komu śni"	Baba Królowa	1972 r.
St. Wyspiański	"Wesele"	Klimina	1973 r.
J. Słowacki	"Lilla Weneda"	Gwinona	1973 r.
W. Szekspir	"Opowieść zimowa"	Antygona	1974 r.
H. Ibsen	"Peer Gynt"	Aasa	1975 r.
J. Giraudoux	"Wariatka z Chaillot"	Wariatka	1974 r.
G. Hauptmann	"Przed zachodem słońca"	Pani Peters	1974 r.

Dyrektor Departamentu
Teatru, Muzyki i Orkiestry

mgr Bogumił Pałasz